

Tres, sis, vint

els vint equips que hi ha a la lliga, en només sis jornades ja han caigut tres entrenadors.

Fa un parell de jornades va ser l'Alabès qui va obrir el capítol d'acomiadaments. El passat cap de setmana, el 4-0 encaixat al camp del Getafe li va costar el lloc a Fran Escrivà a la banqueta del Vila-real. I només un dia després, Manolo Márquez deixava a petició pròpia la banqueta de Las Palmas [\[/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/\]](#).

Potser aquest darrer és un cas diferent, ja que el tècnic català va explicar que no l'omplia haver agafat les regnes del primer equip canari, que s'estimava més tornar a la base, on sí es troba còmode. Però malgrat això, el fet que l'inici de l'equip illenc no ha acabat de satisfer majoritàriament la parròquia canària, també pot tenir alguna cosa a veure amb la decisió del tècnic.

En el cas dels altres dos entrenadors, s'ha aplicat allò tan castís del « tanto tienes, tanto vales ». I si a Vila-real 7 punts en sis jornades els semblen molt poc, a Vitòria el fet que encara no han puntuat ha estat una llosa insalvable.

Fet aquest dibuix de la situació actual, caldria no perdre de vista que els tres entrenadors esmentats pertanyien a equips que estan entre els set darrers classificats, posició en la qual també es troba el Màlaga, amb un Michel que des de fa jornades sembla tenir les hores comptades, tot i que no acaba de caure. Avui al camp del Sevilla pot rebre l'estocada final si no és capaç de treure un bon resultat en el duel andalús.

Aleshores, els números ja serien quatre, set, vint. Que ve a voler dir que en això del futbol, més aviat paciència poca i confiança en els projectes, menys.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/30/tres-sis-vint/870416.html?utm_source=rss